

DIVJA DEBATA V ANGLEŠKEM PARLAMENTU

Divja debata je pretresala sejo angleške poslanske zbornice. — Členi delavske stranke so obdelavali svoje nasprotnike s priimki ter izzvali predsednika zbornice v svojih napadih na vladno. — Baldwin je branil "čast". — Predloga je bila sprejeta s 355 glasovi proti 163.

LONDON, Anglija, 30. junija. — Sredi velikankega kravala, vspricho katerega bi se obrnili v svojih grobovih bolj dvorljivi angleški državni ki iz prejšnjih časov, je sprejela poslanska zbornica včeraj zvečer s 355 glasovi proti 163 vladni predlog, da se uvede osemurni delavni dan v premogovnih poljih.

To pomenja, da se je približal mir v velikem angleškem premogovnem sporu, čeprav priznava jo celo najbolj optimistični, da je sprejem predloga v najboljšem slučaju le začasna odredba, ki bo pustila temeljne sporne točke, da jih izvojujejo v bodočih bitkah nasprotujoče si armade kapitala in dela.

Rokovnjaštvo, ki postaja vedno bolj značilno za preje tako ugledno in dostojanstveno poslansko zbornico, je včeraj popoldne zopet dvignilo svojo glavo. Svečana dvorana, v kateri se zbira angleški parlament, je odmevala naslov in priimkov kot "strahopetec", "lažnjivec" itd.

Zadrege je započel polkovnik Lane-Fox, tajnik rovskega departamenta, ki je govoril v obrambo vladne osemurne odredbe. Pripomnil je, da ne bodo premogari, ki mislijo na dobrobit svojih žena in otrok, nasprotovali podaljšanju delavnega dne za eno uro.

Te besede so bile kot sunek v sršenovo gnezdo. Dva delavska člana parlamenta, Westwood in Kirkwood, sta skočila kvišku, penca se od jeze. Prvi je vzkliknil, da je polkovnik žalil njegovega očeta, ki je bil izprt vsled premogarske stavke.

— Ta umazani strahopetec, — je vzkliknil Westwood ter pokazal na polkovnika, — pravi, da noče moj oče braniti moje matere! On je strahopetec, podel strahopetec.

Kirkwood se je pridružil svojemu tovarišu v napadu na rudniškega tajnika, dočim je posegel predsednik zbornice vmes hoteč napraviti mir.

Westwood je skušal zopet govoriti, a njegov glas je izginil v jeznih krikih iz ministrskih vrst. Konečno je pomiril speaker oba jezna delavska člana.

Glavni govor proti vladni premogovni predlogi je imel Wheatley, eden vodilnih delavskih članov poslanske zbornice.

— Ker je Nemčija izgubila vojno, smo sklenili, da mora plačati. Da pa se prisili Nemčijo, da plača, morajo nemški premogari delati dalje ure, — je rekel. — Ne morete imeti zmagač in premaganega na istem ekonomskem stališču, in direktna posledica sedanje predloge mora biti, da se podaljša število delavnih ur v Nemčiji. Če bodo Nemci sprejeli deveturni delavni dan, bodo lastniki premogovnikov v tej deželi zadeli na težkoče v tekmovalstvu z nemškimi lastniki premogovnikov ter bodo zopet rekli, da morajo premogari te dežele zreti v obraz ekonomskim dejstvom položaja. Ko bod odelali nemški premogari po devet ur na dan, bodo rekli, da morajo delati tudi premogari te dežele p odevet ur. Gibamo se proti stanju družbe, v katerem ne bo imel noben narod zanimanja za ohranitev socialnega reda.

Eksekutiva premogarske federacije se je sestala včeraj v Londonu prvič v treh tednih, da sprejme poročila iz okrajev, kjer stavkajo premogari. A. J. Cook, tajnik premogarjev, je odločno zanikal vest, da je eksekutiva premogarjev pripravljena razpravljati o skrajšanju mezd kot možni alternativni proti daljšemu delavnemu dnevu.

Umor starke.

LOWELL, Mass., 30. junija. — Mrs. Esther Frost, ki je imela tu-

kaj majhno prodajalno, so našli danes jutraj ubito. Prodajalna je kazala sledove ostrega boja. Blagajna je bila izropana.

Oče je umoril lastno hčerko.

V Seattlu dolže očeta, da je zadavil mlado deklico, ki je dovršila Smith visoko šolo. — Priznal je, da se je prepiral z njo.

SEATTLE, Wash., 30. junija. — Včeraj je bil aretiran tukaj Wallace Cleves Gaines pod obdolžbo, da je pretepel in zadavil svojo hčerko Silvijo Howard Gaines. Zadržan je bil brez jamsčine. Louis Stern, prijatelj Gainesa, je bil aretiran kot materialna pričča. Miss Gaines, stara 22 let, je graduirala preteklo leto na Smith College v Northampton, Mass. Njena mati je Mrs. H. Maynard iz Lynnfield, Mass. Gaines in mati Silvije sta se ločila pred šestnajstimi leti. Pred petimi leti se je zopet poročil. Preteklega septembra je našla Silvija svojega očeta po daljšem iskanju ter prišla semkaj, da živi z njim.

Truplo Miss Gaines so dobili dvanaest ur potem ko je zapustila svoj dom. Bila je kriminalno napadena.

Informacije, katere je vložil državni pravdnik Colvin, pravijo, da je Gaines, katerega žena naj bi se vrnila iz San Francisco po štiri mesecih ločitve, namenoma umoril Silvijo Gaines s skalo ali s kakim drugim predmetom.

Gaines je pri coronerjevem zaslišanju, ki je bilo odgojeno, ko je Colvin izjavil, da bo aretiral očeta, priznal, da sta imela on in Silvija majhen prepir radi nekega avtomobilskega potovanja.

Missouri pripravljen na boj glede suhaške postave.

ST. LOUIS, Mo., 29. junija. — Vse je pripravljeno za preizkušnje sile med suhaši in mokrači v Missouriju. Volilec bo predložena predloga za razveljavljanje državne suhaške postave.

Peticije, ki nosijo 55,000 podpisov, ali več kot znana ustavni minimum, bodo predložene državnemu tajniku v petek.

Vprašanje bo meseca novembra predloženo volilem države.

Nova stavka v krojaški stroki.

Dvajset tisoč delavcev krojaške industrije je pozdravilo v Madison Square Garden poročilo o deseti za generalna stavko, v kateri se je glasilo, da se dne 1. junija.

Zadnja ladja s kaznjenci odplula.

Zadnja ladja z zločinci odplula proti Hudičevemu otoku. 360 francoskih zločincev je odpotovalo iz Francije v izgnanstvo na francoski Gvineji.

BORDEAUX, Francija, 30. jun. — Pri Saint Martin de Re je dvignila svoje sidro zadnja francoska ladja s kaznjenci ter zapustila obali Francije na poti proti Hudičevemu otoku v Francoski Gvineji.

Tristo in šestdeset zločincev je bilo natlačeno v ozke celice. Stevilni so bili vključeni v verige, na katere so bile pritrjene težke kroglice, da se jim prepreči obupen beg v prostost ali v smrt v hladnih valovih.

Noben časnikarski poročevalec in noben fotograf ni smel prisostvovati zaključanju te dobe v krimonologiji.

Med kaznjenci je bil eden najbolj slavnih, Korzičan R. Tili, ki je spravlil s sveta veliko število svojih rojakov tekom svoje teroristične vladne med grifovjem Korzike.

Sesnec, obsojen radi umora nekega svojega trgovskega tovariša, katerega trupla pa niso nikdar našli, pa ni bil med tem človeškim tovorom, namenjenim v izgnanstvo. Še vedno se nahaja v celici na Isle de Re ter je usel izgnanstvu vsled neumornih prizadevanj njegove žene, da uveljavi njegovo nedolžnost, v katero pa razven nje nikdo ne veruje.

Predsednik je doživel nov poraz.

WASHINGTON, D. C., 30. jun. — Potem ko je senat odklonil McNary-Haugen predlogo, s katero so hoteli prisiljati na pomoč trpečim farmerjem, je odklonil včeraj s 56 glasovi proti 25 tudi zelo milo Fess predlogo, ki naj bi služila istim ciljem, čeprav je skušal predsednik Coolidge izvesti močan pritisk, da izposluje sprejem predloge.

Ilija prične stavka, da se sedaj končno doseže to, česar se ni moglo doseči tekom stavke pred dvema leti, namreč: 40-urni delavni teden, višje plače ter zajamčenje 36 tednov dela v letu.

Vsled nove stavke bo prizadetih 45,000 ljudi. Pričetek je bil začasno določen za danes jutraj ob desetih, vendar pa je mogoče, da bodo preložili akcijo za osem dni.

Finančnega sleparja ujeli.

Znanega finančnega sleparja Ponziya so ujeli v New Orleansu na parniku, ki je bil namenjen v Genovo. — Upa, da bo deportiran.

NEW ORLEANS, 29. junija. — Charles Ponzi je danes zopet v rokah oblasti, potem ko je pobegnil ter se je nahajal nekaj časa na prostih nogah.

Finančni slepar je zapustil včeraj New Orleans na poti v Houston, Texas, v spremstvu George Lacyja, pomožnega šerifa iz Texasa. Lacy je aretiral begunca tukaj, potem ko ga je pregovoril, da je zapustil italijansko ladjo, na kateri je služil kot natakar.

Pod imenom Luciano Andrea je deloval Ponzi v New Orleans s parnikom Sic Vosnon Vobis iz Galvestona. Lacy je šel na parnik na karantinski postaji ter izbral "Andrea" iz posadke kot moža, katerega išče.

Na kopnem je odvedel Lacy svojega jetnika v neki hotel, kjer ga je obdolžil, da je Charles Ponzi. To trditve pa je Ponzi odločno zanikal.

Pomožni šerif pa je bil prepričan, da ima v rokah pravega moža, katerega iščeja dve državi in da se njegova zmanjšost popolnoma ujema z opisom oblasti v Massachusetts, iz kje je brk. Konečno pa je "Andrea" priznal, da je Ponzi.

Po priznanju je postal miren ter izjavil, da je napravil napako, ko je skušal pobegniti v Italijo. Upa, da ga bodo deportirali, s čemur se bo izognil nadaljnjemu bivanju v ameriških ječah.

Najnovejši način reševanja - iz zraka

Avijatik je rešil v bližini Fort Slocuma dva vojaka, ki sta se potapljala. Prva rešitev take vrste.

Prvi "leteči reševalci" se je spustil včeraj iz zraka na vodo, da reši v bližini Forta Slocum dva vojaka, ki bi se kmalu potopila v Long Island Sound. Hidroplan je skakal po površini vode, dokler ni dosegel potapljajočih se, nakar se je sklonil letalec ven, prijel vojaka za roke ter ju potegnil preko krila stroja.

Neka vladna barkasa, ki bi bi-

PODALJŠANJE DELAVNEGA DNE NA ITALIJANSKEM

V velikem ekonomskem pogonu, ki je bil vprizorjen v Italiji, so podaljšali delavni dan za eno uro. Luksurijoznosti omejene in grajenje istotako. — Balanciranje trgovine. — Obseg listov so skrajšali ter ne smejo imeti po več kot šest strani.

RIM, Italija, 30. junija. — Pod vplivom skrajno neugodne trgovske bilance Italije, ki je ostala tudi v tekočem letu visoka, kljub zmanjšanemu importu živil, je storil Mussolini v kabinetnem svetu, ki se je vršil včeraj, odločne korake, da omeji uvoz ter poveča domačo produkcijo in izvoz.

Najbolj značilna odredba je bilo podaljšanje delavnega dne za eno uro in sicer vseh povsod. Nadaljne odredbe vključujejo — prepoved grajenj razkošnih hiš; prepoved otvorjenja novih bar, kavar, gostilen, nočnih zabavalšč itd. za nedoločen čas.

Noben list ne sme biti tiskan na več kot šestih straneh.

Ves gazolin, katerega se rabi za motorna vozila, je treba mešati z domačim alkoholom.

Tajnost teh odredb je bila dobro varovana. Šele pozno včeraj zvečer, ko so posebne izdaje listov objavile oficijelno poročilo kabinetnega sveta, je javnost izvedela za drastične odločitve Mussolinija.

Akcija kabineta je v polnem soglasju s kampanjo, katero je vojevala že nekako dva meseca fašistovska stranka, da napoti italijanske konsumente, da kjerkoli mogoče kupujejo le blago, izdelano v tej deželi. Namigavali so celo, da bodo sprejete odredbe, da s silo izvedejo vpoštevanje tega pravila, če ne bodo ljudje prostovoljno sledili svarilom, a nikdo ni pričakoval kaj tako drastičnega.

Oficijelni komunikij pravi, da je sklenil kabinet, po premočenju italijanskega ekonomskega položaja, sprejeti serijo odredb, kojih namen je povečati gotovo italijansko produkcijo, omejiti njene stroške, zmanjšati stroške gotovih surovin, potrebnih za italijansko produkcijo ter skrajšati uporabo gotovih luksurijoznih predmetov. S temi cilji v mislih je bilo sklenjeno prepovedati od julija tekočega leta pa do julija prihodnjega leta grajenje vseh razkošnih poslopij, posebno pa privatnih vil in izoliranih privatnih hiš. Vsa gradilna aktivnost tekom prihodnjega leta mora biti koncentrirana na dela javnih utilitet ter domov za delavce, kmete in srednjo buržuazijo.

Komunikij ugotavlja nadalje, da bo od 1. julija naprej prepovedano otvarjanje novih bar, salonov, kavar, nočnih zabavalšč in da ne sme biti od istega datuma naprej noben list tiskan na več kot šestih straneh.

Od 1. julija naprej, dokler ne bodo izdana nova povelja, naj imajo delodajalci pravico povečati delavni dan za eno uro.

Oficijelni komunikij objavlja poleg tega, da so sklenjeni dogovori s proizvajalci železa, cementa, apna in drugega gradilnega materiala, da se zmanjša stroške teh potrebščin, ne da bi se pri tem poslabšalo njih kakovost. Imenovana bo komisija, ki bo razmišljala o možnosti, da dobavljajo vsi delodajalci svojim uslužbencem živila za lastno ceno. Nadaljni komitej bo imenovan, da koordinira razdelitev surovin in da prav posebno prednost italijanskim mineralom in kurivom, kojih produkcija bo precej povečana.

la v drugačnih okoliščinah dosti prepozna, se je približala ter sprejela vojaka na krov.

— To je bilo zelo spretno delo, — je rekel neki član posadke letalca. — Povedati nam morate svoje ime.

— Forget it, — je odvrnil letalec ter se oddaljil.

Nemogoče je ugotoviti imo rešilca, — je rekel službujoči častnik v forbi, — ker je bil hidroplan privatna last. Radi bi mu izrekli svojo zahvalo, a vse, kar vemo, je to, da nosi hidroplan ime Turtle.

Eden obeh rešenih vojakov je bil 500 jardov od brega, ko so ga prijeli krči in drugi vojak je prišel sam v smrtno nevarnost, ko mu je skušal priti na pomoč.

Avtomobilska nesreča v Črnigori.

BEOGRAD, Jugoslavija, 30. junija. — Avtobus je padel včeraj na cesti med Cetinjem in Njegušem v prepad, pri čemur je bilo deset oseb ubitih, deset pa ranjenih.

Seznam.

To je seznam, ki pokaže, koliko ameriškega ali kanadskega denarja nam je treba poslati, da poskrbimo v stari domovini izplačilo označenega zneska, bodisi v dinarjih ali lirah. Podatki so veljavni do preklica, ki se po potrebi objavi na tem mestu.

Ne dvomimo, da Vam bo ta ponudba uga jala, posebno še, ako boste vpoštevali svojo kurist in našo zanesljivo ter točno postrežbo.

Dinarji			Lire		
Din.	500	\$ 9.45	Lir.	100	\$ 4.35
Din.	1,000	\$ 18.60	Lir.	200	\$ 8.40
Din.	2,500	\$ 46.25	Lir.	300	\$ 12.30
Din.	5,000	\$ 92.60	Lir.	500	\$ 20.00
Din.	10,000	\$ 183.00	Lir.	1000	\$ 39.00

Za pošiljave, ki presegajo Desettisoč Dinarjev ali pa Dvatisoč Lir dovoljujemo poseben znesek primeren popust.

Nakazila po brzojavnom pisanju izvršujemo v najkrajšem času ter računamo za stroške \$1. —

FRANK SAKSER STATE BANK
82 Cortlandt Street Phone: CORTLANDT 4687 New York, N. Y.

je edino slovensko podjetje v New Yorku, ki ima vplačan predpisani kapital za izvrševanje poslov državne banke, ter so v soglasju s postavo zamere imenovati banka.

Premač v letu 1925 je imel \$3,962,671.47, v bankah: — trinitilijone — število delavcev in 47 centov.

Posebni po- datki.

Priložena za izplačila ameriških dolarjev v Jugoslaviji in Italiji znaša kakor sledi: za \$25, ali manjši znesek 75 centov; od \$25, naprej do \$300, po 3 cente od vsakega dolara. Za večje zneske po posebnem dogovoru.

GLAS NARODA

(SLOVENE DAILY)

Owned and Published by
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)Frank Sakser, president. Louis Benedik, treasurer.
Place of business of the corporation and addresses of above officers:
82 Cortlandt St., Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"GLAS NARODA"

"Voice of the People"

Issued Every Day Except Sundays and Holidays.

Za celo leto velja list za Ameriko	Za New York za celo leto	\$7.00
in Kanado	Za pol leta	\$3.50
Za pol leta	Za inozemstvo za celo leto	\$7.00
Za četrt leta	Za pol leta	\$3.50

Subscription Yearly \$6.00.

Advertisement on Agreement.

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izveniši nedelj in praznikov.

Dopisi brez podpisa in osebnosti se ne priobčujejo. Denar naj se blagovoli pošiljati po Money Order. Pri spremembi kraja naročnikov, prosimo, da se nam tudi prejšnjo bivališče naznači, da hitreje najdemo naslovnik.

"GLAS NARODA", 82 Cortlandt Street, New York, N. Y.
Telephone: Cortlandt 2876.

JUGOSLOVANSKA JUSTICA

V Sloveniji se vrše porotne obravnave, in sicer v Ljubljani, Celju in Mariboru.

Razpravljajo o slučajih, da se morajo človeku lašje ježiti, ko jih čita.

Na vrsti niso navadni umori, pač pa globoko premišljena, bestialna dejanja.

Take stvari se prej niso dogajale po naših krajih.

Ali so posledica vojne podivjanosti? Ali si zločin izvirni v upanju, da sodišče ne bo prestrogo odmerjalo kazni?

Pri poletnih porotnih zasedanjih jih je bilo že par obsojenih na smrt, nekateri so se pa precej zlahka izmazali.

Tako je bil naprimer neki podivjanec, ki je toliko časa tolkel svojega lastnega očeta z remelnjom po glavi, da ga je ubil, obsojen samo na štiri leta ječe.

Istotako kazni je prisodilo neko bosansko sodišče seljaku, ker se je ni dovolj spoštljivo izrazil o Njegovem Veličanstvu Kralju.

Med kaznijo in kaznijo bi morala biti nekaka razlika.

Ali naj se tistega, ki očeta ubije nekoliko bolj kaznuje, ali pa tistega, ki kralja razžali, nekoliko manj.

NAJNOVEJŠA LAŠKA ODREDBA

Italijanska vlada je prepovedala v šolah pouk slovenščine.

To je sprva veljalo za javne šole. Toda vlada je šla še dalje. Prepovedala je tudi pouk v privatnih šolah.

Ko so vprašali vladnega zastopnika, kaj smatra pod izrazom "privatna šola", je odvrnil, da je to prostor, kjer se zbira v svrhu učenja troje ali več otrok.

Ako ima mati enega otroka, ga lahko uči svojega jezika. Ako ima dva, tudi. Ako ima pa tri otroke in hoče vse tri poučevati v slovenščini, je že podvržena postavi o privatnih šolah.

V slovenskem Primorju, kjer so naši ljudje že od pamtveka, v slovenskem Primorju, za katero so naš Lahi na ciganski in hinavski način presleparili, je dovoljen pouk v kateremkoli jeziku, edinole v slovenščini ne.

Kitajski učitelj lahko otvori šolo na goriškem Travniku, zbere krog sebe študente ter jih sme poučevati kitajščino.

Nihče se ne bo zmenil zanj, niti vladne, niti občinske oblasti.

Treh slovenskih otrok naenkrat pa ni dovoljeno poučevati v materinščini.

Fašizem mora biti strahovito slab, gnil in preperel, ker se mu tresejo hlače pred ponižno slovensko besedo.

Dopisi.

Sheboygan, Wis.

Naznanjam cenjenim Slovincem v Sheboyganu in onim zmagaj mesta ter v bližnjih slovenskih naselbinah, da se bodo vršile 5. julija velike slavnosti, kakršnih naša naselbina še ni doživela. Vršila se bo birma in birmovost pride slovenski škof dr. A. B. Jeglič iz Ljubljane. Tudi več drugih duhovnikov pride sem, med njimi profesor dr. Mihael Opeka.

Istega dne popoklan bo v zeleni dolini ljudski shod za vse Slovence tukajšnje okolice. Na tem shodu bodo govorniki iz stare domovine predstavili v splošnem vse, kako je sedaj v naši stari domovini pod novim gospodarjem.

J. Zorman.

Farrel, Pa.

Novi Slovenski Dom je že pokrit. Sedaj se prične delo od znotraj. Lepa stavka je in tudi na lepem prostoru na vogalu French St. in Baldwin Ave. Zemljišče meri 105 čevljev spredaj in je 125 čevljev dolgo.

Odbor je zaposlen sedaj z sestavo programa za otvoritev na Labor Day.

SPORTNIK SE JE PLESA LOTIL

Znani norveški športnik Charles Hoff, ki je odsegel pri skoku na višino svetovni rekord, je tudi izhoren plesalec. Na sliki ga vidite z njegovo tovarišico.

Kam gremo pa na 4. julija? Na piknik, katerega priredi Slovenski Dom na tisti farmi kot lansko leto. Le pridite vsi. Čim več nas bo, več zabave bo in bolj koristno za novi Dom.

Kdor ne ve, naj pride na Beechwood in French vogal v štor John Novaka, pa bo izvedel za prostor ali ga bo pa tja odpeljal. Kare oziroma autos bodo vozili na piknik.

Chicago, Ill.

Delavske razmere so precej dobre, samo plača je bolj pihla, tako da se delavci z družino težko preživijo. Na društvenem polju smo dobro preskrbljeni. Sedaj smo ustanovile žensko društvo št. 179 ter ga priklapile Jugoslovanski

Katoliški Jednoti. Vse žene in dekleta vabim, da pristopijo v naše društvo ter se zagotovijo za slučaj bolezni in smrti. Zavarujete se lahko za 1, 2 in 3 dolarje dnevne podpore.

Društvo Zvon, št. 70 J. S. K. J. bo imelo v nedeljo dne 11. julija svoj piknik v Willow Springs. Prosim naše sestre, da bi se vse udeležile. To je naše bratsko društvo in nam bodo obisk vrnil, kadar bomo me kaj priredile.

Zatorej nasvidenje v nedeljo! Istotam bo imela samostojno društvo Zarja svoj piknik in sicer dne 25. julija. Odbor se nada velike udeležbe.

Pozdrav vsem!
Frances Laurich, predsednica.

Novice iz Slovenije.

Umrli v Ljubljani.

Neža Miklavčič, mestna uboga, 79 let.

Franc Robida, sodni oficijal v pokloju, 51 let.

Martin Jenko, trgovski sluga, 59 let.

Alojzija Rakun, zasebnica, 19 let.

Viljem Štrumbelj, zasebnik, 22 let.

Ivana Velepč, učiteljica v pokloju, 59 let.

Janez Gril, dninar, 33 let.

Fr. Kota, smolar, 32 let.

Franc Jane, trgovca, 48 let.

Marjeta Hudeč, delavka tobačne tovarne, 67 let.

Prač Gabrijel, hlapec, 40 let.

Marija Macuh, žena delavca, 46 let.

Marija Hribar, žena tovarniškega delavca, 35 let.

Franja Košir, služkinja, 26 let.

Urška Pir, vdova pekovskega mojstra, 58 let.

Henrik Fajdiga, zasebni uradnik, 52 let.

Franc Korič, tesar 21 let.

Ferdinand Buerger, ključavničarski vajenec, 17 let.

Jozef Štampfl hlapec, 43 let.

Ana Brožič, bivša kuharica, 75 let.

Samomor učiteljice.

Učiteljica Zlata Egartner iz Peloga v Medjimurju je prišla v Varaždin z namenom da izvrši samomor. Ni znano, kaj jo je gnalo v prostovoljno smrt, domneva pa se, da je nesrečna ljubezen bila motiv obupnega čipa. Te dni je prišla na dravski breg, kjer je edložila obloko ter skočila v dravske valove. V bližini se je kopalo par trgovskih pomočnikov, ki so opazili, da se neznana ženska potaplja. Z velikim naporom so jo četi valovom, a bilo je prepozno. Mlada Zlata se je za vselej poslovila od sveta.

Princ Pavle v Bohinju.

Dne 15. junija dopoldne je prišel princ Pavle s soprogo v Bohinjski Naselje. Se je v preurejeni kraljevi vili ob Bohinjskem jezeru. Ob prihodu je goste pozdravil v imenu Prometnega društva za Notranjo Bohinjsko predstnik Rožič, hčerka predsednika pa je po kratkem pozdravu izročila princu čezinji šopek bohinjskih rož.

Posebno se je odlikovala požarbramba iz Stare Fužine, katere člani so bili na konjih. Po nagovoru načelnika je članstvo goste sprejelo do vile.

Princ in princeznja sta se za pozdrave prijazno zahvalila. Princ je izrazil željo spoznati svoje sode in izjavil, da bo Bohinjski zanj stalo bivališče.

Ubegel tat in "pesnik".

Iz zaporov okrajnega sodišča v Radovljici se je posrečilo pobegniti pred par dnevi 25-letnemu Lovru Krmelj, znanemu nevarnemu cerkvenemu tatu. Znan je tudi kot "pesnik". Pred aretacijo je Krmelj stanoval v Ljubljani in sicer v Šiški, kjer se je za nekaj časa navezal na neko mlado vdovo. Ker jo je pričel polagoma zanimati in je posvečal svojo pozornost drugim, ga je vdova naznanila, češ da ima opravljeno sumljivo zalogo cerkvenih prtov, vsled česar je bil aretiran in spravljen v luknjo. Po prestani kazni se je pečal tudi z zvočnim štom, vmes je pesnikoval t. j. koval pesnice o lepoti posameznih deklic in kradel seveda zopet po cerkvah. Prišel je zopet v zapor nato pa se je preselil na Gorenjsko. Ker pa cerkve tudi po deželi niso imele miru pred njim, se je lepega dne zopet znašel v zaporu v Radovljici, kjer ga pa očitno ni preveč veselilo in si je na zakoniten način pomagal na prosto.

Smrt v Išču.

V Išču je utonil 55-letni France Kregar, hlapec pri Novaku v Štepanji vasi. Novakovi so kosili na Barju travo. Med kosnjo se je Kregar odstranil in šel na Iščo pit vodo. Bržkone mu je hipoma postalo slabo in nesrečen je zdrsnil v vodo. Voda ga je nesla onemoglega nekaj časa s seboj in so njegovo truplo našli že na večer, zapleteno v vodne korenine pod nekim grmom.

Truplo ponesrečenca so pozneje na odredbo komisije prepeljali v mrtvašnico v Štefanji vasi.

Avtomobilska nesreča v Hercegovini.

Na cesti med Mostarjem in Belim poljem se je pripetila težka avtomobilska nesreča. Na nekem avtomobilu se je vozilo pet oseb. Blizu Mostarja je sredi ceste stala krava. Da je ne povozijo, je vofer krenil z avtomobilom kraj ceste. Pri tem pa se je avto prevrnil preko klanca. En potnik je ostal na mestu mrtve, ostali so bili deloma težko deloma lahko ranjeni.

Jugoslavia irredenta.

Madžarska udeležba na razstavi na Reki.

Bližnja razstava na Reki je živahen predmet pogovorov gospodarstvenikov v Budimpešti, kateri stojijo v vedno ožjih stikih s prireditelji razstave. Te dni je bilo na Reki italijansko-madžarsko zborovanje, na katerem je predsednik reške "Adrije" Ossolaek naglašal, da je Reka poklicana, združevati vzhod v zapadom, balkansko in podonavsko Evropo s Sredozemskim morjem "v skupnem interesu italijanskega in madžarskega gospodarstva".

Madžari pripravljajo veliko svojo udeležbo na izložbi na Reki.

Šola za drugorodce v goriških zaporih.

Po inicijativi državnega pravnikar Tripanija so otvorili v zaporih v Gorici šolo za drugorodce, katere ima namen "vzgojati italijansko drugorodce kaznjence". Šola nosi ime po znanem goriškem patrijotu Karlu Favettiju.

V Tolminu

si prizadevajo že dolgo časa, da bi zgradili vodovod, ki ga občin na nujno potrebuje. Prošnja za najetje posojila v znesku 460.000 lir za zgradbo vodovoda je bila v seji videmskega upravnega odbora ugodno rešena.

Preveč svile in drugega carini

podvrženega blaga je imel s seboj nameščene neke dunajske tvrde Žid Jona Cheuna, namenjen v Gradež. V Trbižu ga je italijanska oblast ustavila in aretirala, češ, da je hotel vtihotapiti v Italijo razno blago.

Preganjanje slovenske pesmi.

Za neko nedeljo je bila napovedana koncertna prireditev tržaškega pevskega društva Ilirija v Vipavi. Ker sta vipavski župan in poveljnik tamošnje orožniške postaje izjavila, da nimata nič proti temu koncertu, je društvo organiziralo potrebno reklamo ter imela s tem precejšnje stroške. Toda, ko je bilo že vse pripravljeno, je goriški podprefekt v zadržnem hipu koncert prepovedal. Stori je to, kakor pravijo domačini, na pritisk vipavskih fašistov ki bojkotirajo dvorani, v kateri bi se moral vršiti koncert. Ta prepoved je nov dokaz, da hočejo italijanske oblasti preprečiti vsako nadaljno delovanje Slovanov v Italiji. Za koncert je vlada med narodom veliko zanimanje. Prepoved pa je zelo poparila omake prebivalstva.

Pisatelj Fran Bevk

Tičič v goriških zaporih in sicer so ga zaprli kar v družbo z raznimi navadnimi kaznjenci. Sedaj so mu dovolili, da sme pisati. Njegov branitelj je podal proti obsodbi priziv in vsled tega se bo vršila v Trstu druga razprava proti Bevku.

Ovadbe.

Fašistovski "Il Popolo" di Trieste" poroča o zatvoritvi tajnih slovenskih šol, ki so delovale po

listovnem mnenju v protinarodne svrhe. V Zatočinu so namreč o-vađena sodišču štiri priprosta kmečka dekleta, katere so pomagala otrokom svojih sorodnikov in sosedov pri učenju. Dalje poroča list, da so odkrili tajno šolo tudi pri društvu "Ženski krožek". V Črnicah je namreč naznanjena oblasti učiteljica H. Kosovel, da je vzdrževala tako nevarno tajno šolo.

Novi furlanski prefekt

Spadavecchia je posetil te dni Gorico. Razna italijanska poročila pripovedujejo samo, kako je črnosrajnikom priporočil varstvo nedotakljivih mej italijanske domovine. Prefekt je posetil tudi nadškofa.

Istrska deputacija znova v Rimu.

Te dni je odšla v Rim iz Pule fašistovska deputacija, ki hoče Mussoliniju zopet pojasniti, kako nujno je potrebna rešitev vseh glavnih politično-gospodarskih problemov v deželi, posebno pa še v Puli. Koliko deputacij je že bilo v Rimu?

V Postojni je umrl

Andrej Burger, posestnik, predsednik gostilničarske zadruge, ugleđen meščan.

Na parniku "Cleopatra",

ki je v popravi v Lloydovi ladjedelnici v Trstu, je padel 25letni delavec Vinko Ražem, ko je vlekel na krovu neko vrh, skozi odprtino v skladišče kakih 12 m globoko. Težko poškodovanega s takoj prenesli v bolnico. Njegovo stanje je obupno.

"Za podeštata"

v Lovranu je imenovan Bruno Persič in za "podeštata" v Vepriču av. Palčić. Oba sta fašista.

Na železniški tir se je vlegel

pri Sv. Ani 45letni trgovec Hluska iz Trsta in čakal, da ga je vlak povozil. Glava je bila nad rameni odrezana. Sodna komisija je ugotovila samomor. Hluska je bil družabnik trgovskega podjetja, ki je šlo rakovo pt. Da se izogne zaporu na ovadbo svojega upnika, je šel prostovoljno v smrt.

Najhitrejša pomoč proti srbečici.

Srbečice in drugega razdraženja kože nič boljše in uspešnejše ne odpravi kot Severov Esko. Na mažite se soglešno z navodili in zaželjena pomoč ter udobnost bosta sledili, ko se boste prvič namazali. Zakaj bi trpeli to, ko vendar lahko dobite Severov Esko v vaši lekarni. Zahtevajte pa le Severov in ne vzemite ničesar drugega. Če vam nudijo kaj drugega, zavrnite in pišite nam. Mi bomo skrbeli, da boste hitro postreženi. Lonček stane 50c. W. F. Severa Co., Cedar Rapids, Iowa. (Adv.)

UGODNA PRILIKA in DOVOLJ ČASA

POSLUŽITE SE JE.

Za vse zneske, ki jih prejmemo kot vlogo na

"SPECIAL INTEREST ACCOUNT" do

13. julija,

plačamo po 4% obresti že od

1. julija,

nato se pa vloge zopet prično obrestovati s prvim vsakega meseca.

Ako še nimate naše vložne knjižice, preskrbite si jo sedaj. Vlogo lahko pričnete že z zneskom \$5.

Frank Sakser State Bank

82 Cortlandt Street : New York, N. Y.

Peter Zga.

Precej vrjetna zgodba.

Živela je lepa mlada ženska, ki se ni mogla nikdar nasititi ljubezni.

Imela je moža, toda kaj mož — mož ji je bil komaj za silo.

Mož je imel dosti prijateljev.

Vsak mož jih ima, ki ima lepo in mlado ženo.

Pri vratih so si kar kljuko podajali.

Mož nekaj časa ni ničesar slutil, ker mu je pa prišlo to in ono na um, se je vrnil nekega dne prej domov kot ponavadi.

In kaj je videl!

Njegova žena, napol oblečena, se je objemala z njegovim najboljšim prijateljem.

Kri mu je stopila v otee.

— Toraj tako, tako! Sedaj je vse končano. Poberi se nesramnica! Midva bova pa medseboj obračunala.

Žena je odšla v sosednjo sobo pospravljat svoje reči.

Mož hodi nekaj časa zamišljen gori in doli, nato pa pravi komaj slšno prijatelju:

— Ustreliti sem te hotel, prav zares. Toda kaj bi imel od tega. Vem, da ima mene rada in vem, da ima tebe. Dajva se navidez dvobojevati. Tam v miznici sta dva revolverja. Vzemiva vsak enega in ustreliva v zrak, nato pa tečniva na tla kot da bi drug drugega ustrelila. Žena bo prišla notri, in h komur bo najprej pokleknila, tisti ima pravico do nje.

Rečeno, storjeno.

Dva strela sta zagrmela.

Prijatelja sta padla na tla in se potuhnila kot da bi bila mrtva.

Vrata so se sunkoma odprla.

Prijatelja je mlada žena, vsa preplašena.

Pogledala je prvega in drugega, nato se je pa globoko oddahnila.

— Hvala Bogu, mrtva sta, — je rekla.

Zarečega obraza je stopila k veliki omari ter jo odprla rekoč:

— Revček, koliko časa si moral čakati. Le stopi ven, vse je dobro. Sedaj sva brez skrbi. Oba sta mrtva.

In iz omare je stopil nadaljni možev prijatelj...

Da, take so ženske.

Ne rečem, da vse, toda nekatere so take...

Ej, dosti je bojov v življenju, dosti, tudi če vojske ni.

Nekatere industrije nazadujejo, nekatere napredujejo.

Trgovinski departament izdaja poročila o tem nazadovanju in napredovanju.

Zadnjič je sporočil, da je produkcija konjskih bičev nazadovala za sedemdeset odstotkov.

Seveda, kako bi ne. Kdo pa že ima dandanašnji konja?

Še par let, pa bo mogoče Fordovo karo v ten-cents štoru kupiti.

V Philadelphiji je velika razstava.

Razstavljene so največje svetovne znamenitosti. Posebno pozornost vzbujajo stroji, ki ga je izdelal neki nemški inženir.

Ta stroj izdeluje alkohol in kruh. Vanj je treba dati nekaj kvasa, moke in vode, odpreti električni tok, in po preteku pol ura začne skozi malo linico leteti pečene štruce kmah, iz pipe na drugi strani pa teče alkohol.

Inženir je dobil baje že dosti naročil.

Tisti, ki bodo take stroje kupili, bodo linico, skozi katero prihajajo štruce kruha, enostavno zaprli — pa bo zadeva v redu.

Če bo na prihodnji konvenciji Katoliške Jednote sprejet predlog, da mora biti urednik Glasila duhovnik, ne bo kazalo Majku Cegaretu drugega kot iti na stara leta v lemanat. Teško mu ne bo. Kot ministrant ima že precejšnjo prakso.

Major E. Mascard:

Iz življenja glasovite špijonke.

(Nadaljevanje.)

Odšli smo po temnem hodniku. Kjer je gorelo samo par plinskih svetilk. Težki koraki so odmevali od vlažnih sten in bilo je, kakor da se plazijo po hodniku nočne prikazni. Nalašč smo ropotali z nogami, da bi pregnali tišino, ki je dušila vse. Kdor je imel kdaj opraviti z identifikacijo, bo prišel, da so taki trenotki skrajno mučni in neprijetni. Straža, ki se bliža na smrt obsojenemu, stopi vedno glasno, da bi pravočasno prebudila žrtev. Nihče noče na smrt obsojenega buditi, ker ve, da je to njegov zadnji sen. Koro — morda njena nesrečna — o svoji mladosti, o divni otroški debi, ko je kot nedolžno dete sedel v materinem naročju in poslušal njen mili glas! In kdo bi se drnil stopiti k njegovi trdi postelji in motiti zadnje minute njegovega življenja?

Najbolj tragičen je v takih slučajih trenotek, ko stopi zdravnik, svoboden in morda tudi srečen človek pred vrata, za katerimi sedi obsojenec, ki je tudi zdrav in hrepeni po življenju, pa so mu minute štete. Človek se nehoti spomni da spi ali bdi v bližini človeško bitje, ki bo zdaj zdaj izvedelo strašno vest, da mora čez nekaj minut umreti. Nič ni strašnejšega na svetu, kakor odmeriti človeku življenje in mu točno povedati, kaj bo umrl. Še starejši, ne ozdravljivo bolni ali težko ranjeni ali smrtnonevarno ponesrečeni vedo, da so jim ure življenja štete. Ne vedo pa, kdaj iztegne bela žena svojo koščeno roko in prestrže zrahljano nit njihovega življenja. Morda danes ali jutri, morda šele čez teden dni, čez en mesec ali šele čez leto dni. Upanje je človeku v takih trenotkih največja in najdaljša uteha. Strašna, nepopisno strašna je pa zavest, da je življenje točno odmerjeno in da bo moral umreti ob določeni uri. Vsa živa bitja so obsojena na smrt, nobeno pa ne ve ne ure ne minute, ko bo nehala živeti in ko prestopi prag večne tajne, ki ji pravimo smrt. In v tem je razlika med naravno in nasilno smrtjo. Sicer se pa duševno stanje ne smrt obsojenega z besedami špih ne da izraziti.

Take misli so mi rojile po glavi vedno, kadar sem šel po hodniku, da potrkam na vrata nove žrve neizprosnih vojnih zakonov. Sreč mi je močno utripalo in nepopisna muka me je težila!

To pot je bila na vrsti mlada žena, znamenita plesalka, kurtizanka svetovnega slovesa, svečena ljubavne opojnosti, posebnjena poezija in lepota. In ta divna bakrena polt, to nežno strastno telo, ki mami v svoj objem, te bujne prsi, ki so pile ljubezen iz polne čaše, te mehke roke, ki so znale samo objemati in tiskati, te vroče ustnice ki jih je ustvarila narava samo za poljube — vse to se spremeni v nekaj minutah v ostudno okrvavljeno maso! Sreč se mi je krčilo pri misli, da bo to divno bitje čez nekaj minut mrtvo da ne bo nikoli več objemalo in poljubljalo.

Toda pri tem sem se spomnil tudi govora državnega pravdnika, ki je govoril o smrti tolikih francoskih vojakov, o trpljenju in mukah ranjenecov, o solzah zapuščenih mater in osirotele dece.

— Zlo, ki ga je zakrivila ta ženska, je strahovito, — je dejal državni pravdnik. — Mata Hari je ena največjih vohunk našega stoletja.

Te besede so mi zvenele v ušesih in sočutje se je umaknilo zvesti, da je plesalka zaslužila smrt.

Pot do njene celice se mi je zdel dolga. Prvemu hodniku je sledil drugi. Končno smo bili na cilju. Vrata so zakrivala. Plesalkina postelja je stala v ozadju celice. Dmgi dve postelji sta stali paralelno. Nuni sta skočili izpod odeje in se plašno zirali okrog. Moška družba ju je presenetila. Naposled sta se začeli oblačiti.

V celico je prikorakala eskort, na čelu z vladnim komisarjem. Mata Hari je spala. Vojak je pri-

stopil k njeni postelji in prijel plesalko za roko.

— Ura plačila se bliža. Vašo prošnjo za pomilostitev je prezident republike odklonil. Vstanite in pripravite se!

— Kaj? — je zajecljala plesalka. — To ni mogoče! Ne, saj ni mogoče. Salite se!

Med prišleci je zagledala svojega zagovornika.

— Hvala vam, da ste prišli! — je dejala in mu segla v roko. — Zagovornik je stopil k nji in ji nekaj zašepetal. Slišali smo samo besede:

— Mangaretea, če želite... noseča... kazenski zakon... Recite da — — paragraf 26.

Doktor Soche je stopil k obsojeni kurtizanki.

— Dovolite, da vas preiščem, je rekel zagovornik z drhtečim glasom.

Mata Hari je skočila pokonci in vrgla odejo na tla. Plesalka je dvignila ponosno glavo in vzklila srdito:

— Ne, ne! Nisem noseča! Odklanjam to zvijačo, ker nočem nikogar varati. Ne! Ni me treba preiskovati! Takoj se oblečem, potem pa storite z mano, kar hočete!

Skočila je iz postelje ter se ozrla vprašujoče na nas, češ, kaj se čakate in odlašate? Dehala platnena halja ji je zdrnila z ramen.

— Sestra Marija, dajte mi moje svileno perilo, ki ste ga spravili tja gori na polico.

Pastor Darboux ji je zašepetal nekaj na uho.

— Da, takoj!

Mata Hari se je mirno oblekla.

— Ali smem obleči tudi steznik?

Rovnatelj je prikimal z glavo.

— Dajte mi moj priljubljeni kašminasti steznik. Tako, zdaj pa še glavnik.

Nato je pokleknila pred pastora. Pastor jo je poškropil z bla goslovljeno vodo. Ta čas si je plesalka mirno česala lase.

To je bil neke vrste krst. Te protestantske ceremonije nisem poznal. Pozneje so mi povedali, da gre za cerkveni obred neke sekte v luteranski cerkvi.

Nune so pomagale plesalki obiti elegantne čevlje. To je bil edini ostanek njenega razkošja.

— Dajte mi še rokavice.

Zapenjala jih je dolgo in pazljivo.

Dali so ji tudi šal.

— Ali mi dobro pristojta? — je vprašala svojega zagovornika.

— Kje so pa igle, da pripnem klobuk?

— Nimamo jih, — je odgovorila sestra Marija.

— Igle so v jetnišnici prepovedane, — se je oglašil ravnatelj.

Kapetan Thibolt je stopil k plesalki s polo papirjo v roki.

— Morda imate še kaj na vesti?

— Jaz? — je vzklila plesalka srdito. — Ničesar vam nimam povedati. Sicer bi vam po povedala, čeprav bi mi bile znane največje tajne.

Skomignila je z rameni in se zaničljivo ozrla na častnike.

Sestra Marija je zaplakala.

— Nikar ne plakajte, draga sestra! Bodite veseli, kakor sem jaz.

Nato jo je pobožala po licu.

— Kako majhna je naša sestra Marija! Potrebni bi bili dve taki, da bi napravili iz njih eno Mato! Ne plakajte!

Sestra Marijo je zaplakala še glasneje.

— Čujte, — je spregovorila Mata. — Mislite si, da sem za dolgo odpotovala in da se zopet vrnem k vam. Sicer me pa itak spremite na zadnji poti, je-li? Saj me ne bo te zapustili tik pred smrtjo.

Mata je stopila k sestri in jo poljubila.

Vse je bilo pripravljeno. Mata se je obrnila k svojemu zagovorniku rekoč:

— Ah! Tu imam zavoj pisem, ki bi jih bilo treba oddati na pošto. Te usluge mi gotovo ne odrečete. Rada bi pa napisala še nekaj pisem.

— (Dolje prihodnjič.)

ZANIMIVA TEKMA

Pred par dnevi je odjadrlo iz Los Angelesa proti Honolulu par športnih jadernic, ki hočejo preiskusiti svojo naglico in uspešnost. Kapitan jadernice, ki bo prva dospela na cilj, bo dobil lepo nagrado. Razdalja znaša 2500 milj.

Angelo Vecchi:

Avtomobilska nesreča.

Hoteč se izkazati kot večša šoferka je Onorina Frascoli poglajala svoj luksuzni Fiat s takšno brzino, da ji je krmilo zdrknilo iz rok. Avtomobil je odletel s ceste in priletel z vso silo v bližnji zid. Ko so pritekli prvi idoci na lice mesta, so našli Onorino krvavo, bolj mrtvo nego živo sredi polomljenega avtomobila.

Prenesli so jo v očetovo vilo. Tu so ugotovili zdravniki, da se je dobro potolkla, da si je odrgnila nogo in roko in so jo zato dobro obvezali, tako da se je mogla jedva gibati. V mestu pa se je med tem raznesel glas, da je Onorina smrtno ponesrečila in listi so prinesli vest, da so poškodbe tako nevarne, da bodo Onorini morali odrezati eno nogo in mogoče tudi eno roko. Neki večerni list je objavil tudi novico, da bo ta nezgoda pokvarila vse načrte starega Frascolija, ker ne bo mogel omiziti hiške tako, kakor je želel. Zato je prerokoval ta list tudi senzacije na finančnem polju.

Vest večernega lista je obrnila nase tudi Onorinino pozornost. — Mama, ali bi me v resnici nihče več ne pogledal, če bi mi odrezali nogo ali če bi ostala hromka? — je vprašala drugi dan po nezgodi, ki je ipak slečno iztekla.

— Na tvojo srečo ti ne bo hudega. Ali če bi se ti bila pripetila večja nesreča, se prav bojim, da bi te zapustil marsikateri dvoji oboževatelj.

Onorina se je malo zamislila in je potem povzela:

— Mama, kaj boš jutri puščala goste v mojo sobo? Dobro, potem vedi, da sem si zlomila nogo. In da mi ostane leva roka vedno kriva.

Medtem ko so hodili gosti skozi Onorinino sobo, je ona ležala na postelji, vsa obvezana. Prinesli so ji mnogo cvetja in mnogo tolažbe.

— Strašno, tako lepo dekle, pa takšna revica! — so govorile ženske.

— Kar z eno potezo je prenehala biti odlična partija, — so šepetali mladeniči.

— Jaz bi je zdaj nikakor ne mogel zeti za ženo! — je odločno rekel Arnaldo Fabroni, najgorečnejši oboževalec lepe in mlade Onorine, ki ji je ponujal tudi svoje ime.

Vendar je ostal Arnaldo Fabroni med zadnjimi gosti. Ko je hotel oditi, ga je Onorina zadržala in mu velela, naj sede kraj njene postelje.

— Arnaldo, vi ste me pred nekaj dnevi vprašali, ali bi ne hotela posati vašo žena. Odgovarjam vam danes: hočem. Čim vstanem, se lahko poročiva.

Arnaldo je bil prvi hip v zadregi, potem pa je rekla odločno:

— Onorina, nimam poguma, da bi vam lagal kakor ostali. Zdravniki mi je rekli, da vam nogo morda ne bodo odrezali, ali da vam roka ostane za vselej hroma. — Vi se boste morali še dolgo zdraviti, pa tudi ko ozdravite, še vedno ne boste smeli misliti na poroko. To ni več za vas.

— Vi me torej več ne ljubite?

— Gvido, pridite jutri: povem vam, kaj mislim. Oblecite frak!

Ko je naslednji večer stopil Gvido v salo, je sedela Onorina v naslonjaču, vsa ometana v fino platno. Videl se ji je samo lepi vrat in počesana glava, kakor da je namenjena na zabavo. Oče je bil v fraku, mati v svečani toaleti. Gvido se je nasmejal, ker ni nikoli nameraval snubiti deklice na tako svečan način.

— Gospod Gvido, Onorina mi je povedala, da jo ljubite in da prosite za njeno roko. Dodala je, da nočete ni groša dote. Vprašam vas, ali ostanete pri svojem sklepu, tj. če ostanete Onorina malo hroma? — je vprašal z važnim glasom stari Frascoli.

— Ostanem, ker ljubim Onorino, — odgovori Gvido.

— Onorina, potem povej Gvidu, kar mi imaš povedati, — reče stari gospod smehljaje.

Gvido pogleda Onorino in se ji hoče približati. Ali ona vrže z naglim okretom raz sebe platno in pred Gvidom se pojavi Onorina v plesni obleki. Med tem, ko se Gvido še čudi, skoči Onorina lahko na noge, se mu približa in ga čvrsto bjame z obema rokama.

— Gvido, oprostil mi boš, da sem te naglala. Obežuje so mi sneli že pred desetimi dnevi. Ali nisem ti smela tega povedati, ker sem se bala, da ne prideš več k nam. Strašno si me izmučil, ker sem se morala radi tebe vsak večer obvezovati. Kakor vidiš, mi ni nič in sem samo brezmejno srečna, ker vem, da me v resnici ljubiš. Zdaj pa lahko gremo!

— Kam? — je vprašal Gvido.

— Klub industrialcev priredi nocoj zabavo, — pojasni Frascoli. O Onorini so se spredle cele lažje in ona hoče sedaj javno pokazati, kako je bila bolna. Zato bo prvi ples zaplesala s svojim zaročencem.

ČLOVEŠKI VAMPIR

Madžarski listi poročajo o strahovitem sadističnem zločinu v Munkačevu. Neznani napadalec je odpeljal iz Munkačeva triletno hčerko višjega uradnika Tarjanova. Prerezal ji je na rokah in v vratu žile in izsajal kri. Nesrečno dekletce so našli mrtvo brez krvi.

Policija je mobilizirala ves svoj aparat, da najde zločince.

Podobni slučaji sadizma so se dogodili tudi v Prešovu. Košiceh in Lučenu na Slovenskem. V Prešovu so našli na enak način umorjeno 4-letno deklico. V Košiceh in Lučenu pa dve petletni deklici. Na truplih so se poznali sledovi človeških zob. Najbrže je izvršil te zločine isti zločinec, ki je na bestialen način umoril deklico iz Munkačeva.

Gorile ugrabile zamorko.

Španski in angleški listi poročajo o fantastičnem dogodku, ki spominja na sujet znanega romana "Tarzan". Pred letom dni je odšla pod vodstvom generala Nuneza de Prado iz Španije znanstvena ekspedicijska v neznane pokrajine zapadne Afrike. Pri tej priliki so izvedli člani ekspedicijske od domačinov, da živi v okolici nekake vodopada na tisoče goril ter da so ugrabile pred dvema mesecema neko zamorko. Ker se domačini goril zelo boje, so preprstili zamorko njeni usodi. Španci so sklenili, da jo poizkusijo rešiti.

Po tridnevem potovanju so prišli v bližino velike jase, iz katere so se čuli kliči na pomoč. Španci so klicem sledili ter našli na travniku do kostu shujšano zamorko, ki je hotela pobegniti, ko jih je ugrla. Eden od njih je stekel za njo. Med tem ko se je z njo ruval, je prihitel iz gozda močan gorila, ki se je hotel vreči na Španca, toda dobro pogojen strel mu je upišabec pondeljek 28. junija — 10 hnil pravočasno luč življenja, na kar so Španci zamorko odvedli.

Zenska je tekom svojega dvome-sečnega bivanja med gorilami zblaznela.

Rada bi izvedela kje je moj brat ANTON ČUŽ. Pred 13 leti je bival v Aliquippa, Pa. Kdor izmed rojakov kaj ve o njem, naj mi poroča, ali naj se pa sam oglasi svoji sestri: Josephine Čuž iz Podbeč, sedaj Barbo, 15511 Saranac Rd., Cleveland, Ohio. (3x 1,2,3)

Starokrajška porota.

Umor v Medvodah.

15. junija je porotno sodišče razpravljalo o strahovitem umoru 25letnega dekleta Angele Kopač v vasi Vaše pri Medvodah. Umor je obtožen 1. nov. 1900 rojeni Janez Jare, konjski prekupečevalec.

Obtoženega Jarca sta dva paznika privedla uklenjenega preko hodnika v dvorano. Jare je bil v začetku zelo razburjen, trgale verige, pozneje pa se je umiril. V dvorani je Jare brez verig. Na mizi pred senatom so razpostavljali razni corpora delicti kot bat, obleka, izžagani kosi vrat, posode itd. Na steni sta izobešena dva krajevna načrta.

Obtožnica proti Jarcu obsega 36 strani ter obdolžuje Jarca hudodelstva umora, ker je dne 21. novembra 1925 v Vašah udaril Angele Kopač z batom po glavi, da je takoj nastopila smrt.

Obtožnica natančno navaja vse okolnosti, ki govore, da je Angela res umoril Jare.

Angela je hči 2 letnega kmečkega posestnika Edvarda Kopača, ki je imel poleg nje tri hčere, ki so vse omožene, razen Angele, ki je ostala doma in gospodinjala svojemu očetu, ki je bil težko bolan in že eno leto v postelji ter je tudi tri dni po usodnem trenutku umrl.

Angela je bilo zdravo dekle in ni zametavala moške družbe. Spomladi 1. 1925 je začela ljubavno razmerje z Janezom Križajem, kmečkim fantom iz Gornje Senice, ki se je po pozneje razdrl, ker je Križaj zvedel, da ima Angela poleg njega še druge fante. Angela je nato povedala Križaju, da je od njega zanosila, Križaj pa je očetovstvo odklonil.

Usodnega dne je Angela opravljala različna dela, cepila drva, lupila repo, nato pa odšla k očetovi postelji. Okoli pol 6. zvečer je rekla očetu, da gre po oblanje k svoji sestri Mariji Hafner, ki je poročena z mizarjem Hafnerjem. Tam je nabasala vrečo z oblanjem ter se vrnila domov. Istega večera se je tudi vrnila iz Ljubljane Angelina sestra Antonija Bertonec.

Vprašala je očeta po Angeli, nato pa jo je okrog iskala. Ko je okrog triletno na 8. uro zvečer stopila v hlev, je v svojo grozo zapazila Angelo na tleh krvavo in ubito. Njeni udje so moleli od telesa, ki je bilo do pasu razgaljeno.

Antonija je o groznem umoru takoj obvestila svoje sestre ter nato takoj orožnike v Medvodah.

Umora so osumili najprej Janeza Križaja. Nekoč je Angela očetu priznala, da je noseča in je pristavila, da je oče Križaj.

Angelin oče Kopač je sum, da je Križaj storilec takoj odločno zavrnil ter izpovedal, da mu je Angela tudi priznala, da zahaja k njej večkrat "Gvajčev Janez", Janez Jare, ki je že davno odstranil zapah pri vratih in odtrgal eno desko ter si tako napravil prosto pot do nje. Tri dni pred umorom je prišel Jare k njej na seno, jo vrgel na tla in ji tlačil seno v usta. Angela ga je zmerjala s svinjjo nato pa se je med njimi razvil sledeči dogovor: "Ti je bil de-

nar ukraden! Prav ti bodi, tudi meni boš moral plačati 32.000D!" Jare pa je odgovoril: "Te raje ubijem, kot pa da ti plačam!"

Orožnika preiskava je dognala, da je bila Angela Kopač umorjena takoj v hipu, ko je s prižgano petrolejko stopila v hlev. Udarjena je bila s težkim lesenim batom, ki je tudi med corpora delicti. Morilec je nato za seboj zaplnil vrata, pri tem pa zapustil za seboj mnoge krvave odtiske svojih prstov, kar se pozna še danes.

Policijski pes iz Ljubljane je točno z napeto vrvice pokazal sled od kraja umora do potoka, kjer si je morilec umil roke, preko nizkega griča, nato pa v vas naravnost — na Jarčevu stanovanje in do njegove spalnice.

Naslo se je več obtožencev na katerih je higijenski zavod v Ljubljani konstatiral človeško kri. Jare je bil 23. nov. ob 7. uri aretiran.

Obdukcija je dognala, da je bila Angela udarjena samo enkrat s težkim predmetom na desno stran glave. Angela je bila že v osmem mesecu nosečnosti. V njenem telesu je obdukcija našla plod ženskega spola.

Obtožence je bil v svojem kraju na zelo slabem glasu, ker je zelo nasilen in seksualno strasten, posebno nasilen je bil proti ženskam. Dokaz alibija se je obtožencu ponesrečil. Obtožence dejanje trdovratno zanika.

(Nadaljevanje na 4. strani.)

POZOR ČITATELJI!

Naročila za VODNIKOV Družbo smo te dni odposlali. Za to leto ne sprejmemo nobenih naročil več. Tudi kdor bi sedaj direktno naročil knjige iz Ljubljane, ne bo videl svojega imena v družbinem imeniku. Mi smo sicer naročili nekaj iztisov več, katere bomo razprodali, ko bodo knjige dospale v Ameriko. To naj blagovolijo rojaki vpotevati.

Uredništvo.

IMPORTIRANO ORODJE

Kranjske KOSE z rčnikom, iz garantiranega jekla, 24, 26, 28, 30 palcev \$2. KLEŠČICE ORODJE \$1.25. MOTIKA \$0.90. SRP \$0.85. PRALCA \$0.30. BRUSNI KAMEN \$0.50. RIBEZNE za repo, z 2 nožema \$1.35. Kosišče \$2.-. Poština presta.

Math. Pezdur

Box 772, City Hall Sta., New York, N. Y.

Pozor čitatelji.

Opozorite trgovce in obrtnike, pri katerih kupujete ali naročate in ste z njih postrežbo zadovoljni, da oglašujejo v listu "Glas Naroda". S tem boste vstregli vsem.

Uprava "Glas Naroda".

DRUGO SKUPNO POTOVANJE V

ITALIJO in JUGOSLAVIJO preko TRSTA

s parnikom PRESIDENTE WILSON

dne 6. JULIJA, 1926.

Parnik je bil popolnoma prenovljen in je sedaj kurjen z oljem ter ima 4. razrede: PRVI, DRUGI, POSEBNI in TRETJI RAZRED. VOZNI list III. razreda stane do Trsta \$95.00, za tja in nazaj pa \$162.00. Vozni list za takozvani "POSEBNI" razred stane do Trsta \$120.00, za tja in nazaj pa \$214.00. Vozni list za II. razred stane do Trsta \$135.00, za tja in nazaj pa \$243.00. Vojni davek \$5.00 je priložen pri vseh cenah. Otroci so v III. razredu do 1. leta prosti, od 1. do 5. let plačajo četrtino; od 5. do 10. leta plačajo polovico.

Potnike bo spremljal naš uradnik skozi do Ljubljane, pazil na prtljago in gledal, da bodo potniki brezskrbno in zadovoljno potovali. Kdor je namenjen potovanju, naj se čimprej pripravi ter piše na pojasnila na:

Frank Sakser State Bank

82 Cortlandt Street, New York

Po široki cesti življenja

ROMAN IZ ŽIVLJENJA.

Za "Glas Naroda" priredil G. P.

56

(Nadaljevanje.)

— Nikarite lagati. Moja sreča vas prav nič ne briga, — je rekla zapovedovalno.

— Niti malo me ne poznate. Pa naj bo kot hoče, Juana dovolite, da se prijateljski posloviva drug od drugega in obljubite mi, da me ne boste popolnoma pozabila.

Ponučil ji je roke. Tiho in nemo, z mrko namrščenimi obrvi je položila svojo majhno, mrzlo ročico v njegovo in divje ihtenje jo je skoro zadušilo.

Pritisnil je svoji ustnici parkrat na roko in nato je poljubil vsak prst posebej. Ko je poljubil prstanec, se je bolešno zganil. Ko je dvignil glavo, je stala kaplja krvi na njegovi spodnji ustnici. Obrnil si je kapljo z robcem ter rekel v šali:

— Vidite, celo v zadnji uri hlepate po moji krvi in jaz se moram udati brez odpora.

Zrla je v njegov obraz in izgledalo je kot da hoče popiti to majhno kapljico krvi, kot da se koncentrira vsa njena življenska sila v tej majhni točki.

— Poslijte prstane k juvelirju, — je rekel Henrik, ki je še enkrat posegel z robcem preko ustnice. — Drugače bi lahko izgubili te dragocene kamene in to bi bilo škola.

Čutila se je vanj globoko in strastno, kot da hoče prodreti na dno njegove duše. S prstom je otipala prstane ter našla na enem oster rob. Počasi je potegnila prstan z roke.

Zročila se vedno v Ter Velpsa, je napravila bliskovito kretnjo in laguna je pokopala v svojih vodah dragoceni prstan.

Za trenutek je stal Henrik kot okamenel, a nato je razumel.

— Juana, — je vzkliknil.

Impulzivno je je Ter Velpsa tedaj objel ter jo poljubil na usta. Mirno je trpela poljub, z zaprtimi očmi. A nato se je nenkrat vzravala, skočila nazaj ter zrla nanj z zmagovalnim pogledom, brez vsakega sramu, prosto in odkrito. Tudi on se je polagoma zavedel.

— Kakšna neumnost, — je rekel, ko je stopil na stopnice. — Kamen je bil zelo dragocen in sedaj se ga lahko vesele ribe.

Juana se je zasmejala.

— Kaznovala sem zločinca.

— Ali sem vam toliko vreden? — je vprašal zopet očaran, polglasno.

Tedaj pa je zrla mimo njega ter v solnično svetlobo. — Jaz sem bogat ter nimam nikakih spominov, ki mi delali kako stvar posebno drago. To oslabi vrednost, — je rekla na svoj stari način.

— Ne, Juana, gotovo ne. In s tem zadnjim poljubom se dajva ločiti. Ni to stvari, ki bi mi mogla napraviti spomin na vas ljubejšim in veličastnejšim.

Podala mu je obe roki in ločila sta se kot dva, ki se komaj poznata, a Ter Velpsa je vzel s seboj čuden občutek.

Šest in dvajseto poglavje.

Družabnica Sofija je dala okrasiti palačo Konrid z girlandami in sama je stala s svojima otrokoma na pragu veže, da dostojno pozdravi svojo dobro gospodinjico.

Vera pa je prišla raztresena, s težkim srcem in komaj zadržanimi solzami. Kratka ločitev od Henrika se ji je zdela naravnost neznosna. Zdelo se ji je, da je s tem pretirana vez, ki je spajala oba. Skoro dva dni nevajenega samovanja je ležalo pred njo, kajti ona sama ga je prosila, naj pride k njej šele po odprtju testamenta. Pobožala je oba otroka po laseh, se zahvalila družabnici za sprejem ter skušala nekaj zaviti, da skrije svoje vzhlečenje.

Na naslednji dan, ob dveh, je javil justični svetnik zamrlega svoj prihod, a že nekoliko prej je prišla družina državnega svetnika Henrikota.

Hilda je pozdravila Vero po dolgi odsotnosti z vsem navdušenjem svoje samotne duše, a kmalu je dobila občutek, da obstaja sedaj nevidna senč med obema.

Tako strastno je pričakovala tega zopetnega srečanja z Vero, — a sedaj se ji je zdela nenkrat, kot da je neka mrzla roka izbrisala vse, kot da stoji v življenju še bolj osamljena in brez veselja.

Državni svetnik je prijazno stisnil roko svoji sorodnici. Za Vero je bilo pravo pomirjenje, da je Georgina očitno molčala glede njenih odnosov s Ter Velpsom, kajti v drugačem slučaju bi ne kazal Emil tako neprisiljeno dobrohotnosti. V bistvu ji je bilo popolnoma vseeno, kaj misli o njej njeni sorodniki, kajti bila je prosta in neodvisna, a kot vsaka občutljiva ženska duša se je bala, da bi se z druge strani hudobno kritiziralo njeno duševno življenje in njene občutke. Skoro se je čutila dolžno napram Georgini in vsled tega je bil pozdrav obeh žensk, ki sta si bili tako malo slični, gorkejši, kot si je kedaj mislila.

Georgina je to takoj izkoristila. Objela je visoko vitko postavto ter jo ovedla v stransko sobo.

— Moram govoriti s teboj, Vera, — je šepetala polglasno. — Videti hočem, če si še vedno ista. Jaz sem mnenja, da mora postati človek kot je Ter Velpsa, s časom zelo neprijeten, mogoče celo neznosen.

— Ti se motiš. Jaz ga ljubim prav tako kot dosedaj in če bi bilo mogoče, še bolj globoko in zavestno. Hrepenim po uri, ki naju bo združila za vedno.

Georgina je zmalajala z glavo.

— In on?

— Njemu se godi prav tako kot meni.

— Jaz mislim skoro, — je rekla Georgina, a se v istem trenutku prekinila, ker je bil čuti v drugi sobi neko gibanje. Prišel je justični svetnik, manjhen, plešast gospod, kateremu se je očitno mudilo, kajti odšel je takoj na svoje mesto, kjer je sedel na stol. Tudi drugi so sedli in pojavila se je ona neprijetna in mučna napetost, ki vedno spremlja take dogodke.

Justični svetnik je dvignil testament ter pokazal nedotaknjene pečate.

Ko je odprl testament, je čimel papir pod njegovimi nekoliko tresočimi prsti. Testament je bil datiran eno leto po poroki Vere, skoro na smrtni dan njenega očeta. Glasil se je:

— Jaz, Lorenz Konrid, v posesti popolnega duševnega zdravja, imenujem s tem svojo zakonsko ženo, Vero Eleonoro, univerzalnim dedičem celega svojega premoženja, obstoječega iz moje hiše in semljanih in gotovih denarjev, deponiranih na banki X., ne da bi ji glede porabe denarja naložil kakšne omejitve...

Georgina je stisnila za trepetek roko v pesti ter zaprla oči, kajti veliko premoženje, katero je dobila Vera, ji je jemalo sapo. Vedela je, da je bil Lorenz zelo bogat, a čuti, kako se navaja to bogastvo, je bilo dejanski preveč, kajti ona je morala sedeti tam, s palčico zvrstijo v srečo ter praznim žepom.

Ter Velpsa si je poiskal gorko gnezdo.

(Dalje prihodnjič.)

Starokrajška porota.

(Nadaljevanje s 3. strani.)

Razprava.

Po čitanju obtožnice, ki je trajalo skoro dve uri, vprašal predsednik obtoženca: "Obtoženi ste da ste Angelo ubili z batom!" Jarec odgovori: "Jaz je nisem!" Dalje prizna, da je Angelo poznal in da je imela prostovoljno razmerje z njim, on pa ni oče tistega otroka. V hlevu ni bil nikdar, večkrat pa pri njej v kamri. Odkar je bila Angela noseča, ni imel več razmerja z njo. Ljubila se ni sta niti "mimo sta prišla, pa se je urajmalo".

Lokalni ogled je dognal, da je Kopačeva hiša nizka in ne palača, kot so nekateri listi pisali komisija je vzela s seboj številna corpora delici.

Predsednik prebere nato izjavo očeta Edvarda Kopača, katere mu je hčerka nekoč rekla takole: "Ata, jaz vam imam nekaj povedati! Snoči (2 dni pred umorom) je bil Gvjačev Janez pri meni in mi je delal silo, tlačil mi je seno v usta. Franca (Jarčeva brata) se s silo še ubranim. Janeza pa težko. Če se mi bo kaj zgodilo, boste vedeli, kdo je!"

Zaslišane so bile nato priče, najprej vse sestre Antonija, Marija in Ana, dalje svak Hafner.

Priča Frančiška Jarec, obtoženca mati, izpove, da je sinu večkrat kri tekla iz nosa, tudi v nedeljo, 22. nov. 1925 mu je sprala roke.

Predsednik pripomni, da so ujeti pismo, ki ga ji je pisal Jarec iz zapora, naj mati nikar ne prizna, da je oprala roke. Ko je mati rekla v soboto zvečer Jarec, naj gre gledat ubito Angelo, jo je šel res gledat, toda se je vrnil že po par minutah.

Priča Franciska Jarec, obtoženca mati, izpove, da je sinu večkrat kri tekla iz nosa, tudi v nedeljo, 22. nov. 1925 mu je sprala roke.

Priča Franciska Jarec, obtoženca mati, izpove, da je sinu večkrat kri tekla iz nosa, tudi v nedeljo, 22. nov. 1925 mu je sprala roke.

Priča Franciska Jarec, obtoženca mati, izpove, da je sinu večkrat kri tekla iz nosa, tudi v nedeljo, 22. nov. 1925 mu je sprala roke.

Priča Franciska Jarec, obtoženca mati, izpove, da je sinu večkrat kri tekla iz nosa, tudi v nedeljo, 22. nov. 1925 mu je sprala roke.

Priča Franciska Jarec, obtoženca mati, izpove, da je sinu večkrat kri tekla iz nosa, tudi v nedeljo, 22. nov. 1925 mu je sprala roke.

Priča Franciska Jarec, obtoženca mati, izpove, da je sinu večkrat kri tekla iz nosa, tudi v nedeljo, 22. nov. 1925 mu je sprala roke.

Priča Franciska Jarec, obtoženca mati, izpove, da je sinu večkrat kri tekla iz nosa, tudi v nedeljo, 22. nov. 1925 mu je sprala roke.

Priča Franciska Jarec, obtoženca mati, izpove, da je sinu večkrat kri tekla iz nosa, tudi v nedeljo, 22. nov. 1925 mu je sprala roke.

Priča Franciska Jarec, obtoženca mati, izpove, da je sinu večkrat kri tekla iz nosa, tudi v nedeljo, 22. nov. 1925 mu je sprala roke.

Priča Franciska Jarec, obtoženca mati, izpove, da je sinu večkrat kri tekla iz nosa, tudi v nedeljo, 22. nov. 1925 mu je sprala roke.

Priča Franciska Jarec, obtoženca mati, izpove, da je sinu večkrat kri tekla iz nosa, tudi v nedeljo, 22. nov. 1925 mu je sprala roke.

Priča Franciska Jarec, obtoženca mati, izpove, da je sinu večkrat kri tekla iz nosa, tudi v nedeljo, 22. nov. 1925 mu je sprala roke.

Priča Franciska Jarec, obtoženca mati, izpove, da je sinu večkrat kri tekla iz nosa, tudi v nedeljo, 22. nov. 1925 mu je sprala roke.

Priča Franciska Jarec, obtoženca mati, izpove, da je sinu večkrat kri tekla iz nosa, tudi v nedeljo, 22. nov. 1925 mu je sprala roke.

Priča Franciska Jarec, obtoženca mati, izpove, da je sinu večkrat kri tekla iz nosa, tudi v nedeljo, 22. nov. 1925 mu je sprala roke.

Priča Franciska Jarec, obtoženca mati, izpove, da je sinu večkrat kri tekla iz nosa, tudi v nedeljo, 22. nov. 1925 mu je sprala roke.

Priča Franciska Jarec, obtoženca mati, izpove, da je sinu večkrat kri tekla iz nosa, tudi v nedeljo, 22. nov. 1925 mu je sprala roke.

Priča Franciska Jarec, obtoženca mati, izpove, da je sinu večkrat kri tekla iz nosa, tudi v nedeljo, 22. nov. 1925 mu je sprala roke.

Priča Franciska Jarec, obtoženca mati, izpove, da je sinu večkrat kri tekla iz nosa, tudi v nedeljo, 22. nov. 1925 mu je sprala roke.

Priča Franciska Jarec, obtoženca mati, izpove, da je sinu večkrat kri tekla iz nosa, tudi v nedeljo, 22. nov. 1925 mu je sprala roke.

Priča Franciska Jarec, obtoženca mati, izpove, da je sinu večkrat kri tekla iz nosa, tudi v nedeljo, 22. nov. 1925 mu je sprala roke.

Priča Franciska Jarec, obtoženca mati, izpove, da je sinu večkrat kri tekla iz nosa, tudi v nedeljo, 22. nov. 1925 mu je sprala roke.

Priča Franciska Jarec, obtoženca mati, izpove, da je sinu večkrat kri tekla iz nosa, tudi v nedeljo, 22. nov. 1925 mu je sprala roke.

Priča Franciska Jarec, obtoženca mati, izpove, da je sinu večkrat kri tekla iz nosa, tudi v nedeljo, 22. nov. 1925 mu je sprala roke.

Priča Franciska Jarec, obtoženca mati, izpove, da je sinu večkrat kri tekla iz nosa, tudi v nedeljo, 22. nov. 1925 mu je sprala roke.

Vsa oblačila obtoženca ima krvave madeže. Natančna preiskava je dognala, da si je Jarec hlače celo izpiral. Tudi Jarčeva svečka je okrvavljena. Nato je bil zaslišani obtoženčev znanec Stanko Hafner, s katerim je bil obtoženec skupaj pred umorom. Priča pokaže, kateri klobuk je nosil. Dotični klobuk ima tudi krvave madeže. Proti priči se je Jarec nekoč izrazil: — Ne vem kaj bo z menoj En čuden konec bo z menoj.

Priča Fani Žirovnik izpove, da je Jarec stalno obiskoval njeno gostilno. Usodnega dne je bil tam do šeste ure zvečer.

Jože Babnik, ki je sedaj pri vojakih, pove, da je bil dotičnega dne z obtožencem do kakih sedmih zvečer. Predsednik ga opozori, da je pri preiskavi drugače govoril. Jarec je bil tedaj bolj tihi, vendar ni nič imel na sebi, kar bi ga kaj trlo.

Priča Antona Novaka je Jarec vprašal dotični večer, če je kaj videl njega. Jarec namreč.

Zaslišanje je bilo nenavadno veliko število prič.

Ves dan so se zbirali ljudje pred justično palačo ter skušali pod različnimi pretvezami priti na hodnike ali v porotno dvorano. Tupatam se je kakemu posrečilo doseči svoj cilj in se preriniti v dvorano, kjer je vladala ves čas duševna vročina in soparnost. Nekateri radovedneži so vztrajali v klopih ves čas med razpravo. V ta namen so bili preskrbljeni s provijantom in celo s hladilno piščo. Po popoldanskem odmoru nekateri niso hoteli oditi domov, boječ se, da ne bi izgubili komodnega sedeža v klopih. Večina avditorija je bila proti obtoženi, le tuptatam se je čul kak pomilovalen glas.

Predsednik porotnega senata dr. Kaiser je nadaljeval dokazno postopanje ter dopoldne in popoldne zasliševal razne priče. Povabljeni je bilo okoli trideset prič. Sodišče je izplačalo samo na pričinah 1452 dinarjev. Dokazno postopanje je prineslo zanimivo razliko v času. Nekateri priče so navajale različne časovne momente. Državni pravdnik je prvotno trdil, da se je umor moral izvršiti med 18. in 18.30 uro, dočim so nekateri priče navedle momente, na podlagi katerih se je dalo sklepati, da je Janez Jarec izvršil strahovit zločin med 19. in 19.30 uro.

Zaslišane so bile tudi priče, ki so opisale obtoženčev ljubavno razmerje do raznih deklet in obtoženčev nasilnost.

Predsednik je nato čital razne spise in listine ter je končno zaslišal tidi kaznjence Janeza Luskovec, ki naj bi izpovedal, kako je skušal obsojenec iztihnati pismo, v katerem daje navodila: svojem, kako naj postopajo. — Priča Janez Luskovec je bil obdolžen, da je on to pismo iztihnati. Pred predsednikom se je povzdignjenim glasom izjavil: — To ni res! Jaz tega človeka ne poznam! Če nisem, ne morem reči, da sem!

Na predlog državnega pravdnika so bile končno zaslišane vse tri sestre Jarčeve žrtve — Ana Mlak, Marija Hafner in Antonija Bertoneelj. Izpovedale so, da je umorjena Angela morala večerje skuhati že pred izvršenim umorom, to je ob 19. zvečer. Na štetihih so naši pripravljeno — "medlo" in kavo. (Medla je domača jed, pripravljena iz kaše in moke.)

Zagovornik dr. Žirovnik je predlagal, naj se zaslišajo še nekatere priče. Porotni senat je to zahteval zavrnil. Zagovornik je prijavil ničnostno pritožbo.

Ob 17. uri je bilo dokazno postopanje zaključeno in predsednik porotnega senata je prečital edino glavno vprašanje,

"ali je Janez Jarec kriv, da je dne 21. novembra v Vašah Angelo Ko-

pč, z namenom usmrtiti jo, tako udaril z lesenim batom po glavi, tedaj proti nji tako ravnal, da je takoj nastopila njena smrt!"

Državni pravdnik dr. Lavrenčak je v daljšem govoru opisal strahovito dejanje. Uvodoma je omenjal veliko pozornost in zanimanje javnosti za ta slučaj. Gre za umor noseče ženske. Morilec ni samo uničil enega življenja, marveč tudi življenje mladega bitja, ki je bilo po mnenju zdravnikov življenja sposobno. Sum je takoj padel na obtoženca. Držav. pravdnik nato analizira vse dogodke in izpovedbe prič, ki so bile v zvezi z umorom. Svoj govor zaključuje: "V imenu pravičnosti, gospodje porotniki, dajte zadoščenje ubogi žrtvi s tem, da soglasno potrdite vprašanje!"

Zagovornik dr. Žirovnik je skušal v temperamentnem govoru opozoriti porotnike na gotove okolnosti, ki govore v korist obtoženca ter jih je opozarjal na gotove vrzeli v časovnem redu dogodkov. Med njegovim govorom se je vedlo občinstvo nedostojno ter je moral predsednik zagroziti, da bo dal izprazniti dvorano. — Zagovornik je dalje tudi opozarjal porotnike na obtoženčovo vedenje po dejanju. Jarec je prihodnji dan odšel v Presko. Če bi obtoženec zločin res izvršil, je imel dovolj priroke, da bi pobegnil preko meje, kakor je storil oni Ališ iz Ločnice. Poziva porotnike, naj glavne vprašanje ne potrdijo.

Predsednik dr. Kaiser je imel po končanih govorih skoraj dveurni resume ter je porotnikom na podlagi spisov in rezultatov razprave pojasnil zločin in vse dogodke.

Ob 21. 10 so se porotniki umaknili v svojo posvetovalnico.

V porotni dvorani je vladala zvečer ves čas težka atmosfera. Občinstvo je nestopno pričakovalo konca razprave, kajti bilo je že precej utrujeno. Porotniki so živahno sledili vsem momentom razprave. Zanimivo je, da je neki porotnik, svet si svoje težavne funkcije, še enkrat vprašal obtoženca: — Ali ima pri vas kdo primerno zakriviljen prst? — Obtoženec je odgovoril, obrnjen proti porotnikom: — Meni ni znano! Ne vem za nikogar! — in skomignil je z rameni. Priče so potrdile isto.

Na hodniku pred porotno dvorano je bilo tudi vedno živahno pomnenkovanje o usodi obtoženčevi. Sami neki prav čedno oblečen ljubljanski obrtnik se ni dosti zmenil za vse žuborenje, sedel je na klop ter prav krepko zasmrčal. Bil je to eden najbolj mirnih in najbolj tihih poslušalcev.

Ko so se porotniki umaknili v svojo posvetovalnico, je v dvorani zasumelo. Občinstvo se je hotelo pokrepčati. Gospodične in dame so stegovale roke in vzklikale: — Vođe, vođe! — Tudi moški so si bladili suha grla z vodo. —

Ob 21. 15 so se začeli nervozni klicji: — Že prihajajo! — Po dvorani je zasumelo in čulo se je silkanje: — pst, pst... Nastala je grobna tišina.

Prvomestnik porotnikov, Kajetan Pogačnik, je nato z močnim in jasnim glasom prečital pravorek porotnikov, ki se glasi:

Porotniki so potrdili glavno vprašanje, da je Janez Jarec kriv umora Angele Kopač, soglasno z "da".

Med občinstvom so se začeli klicji in vzdihli: — Je-e-aj! Ah! — pomešani s ploskanjem in odobravanjem.

Vsa dvorana se je nato obmila proti vratom, skozi katere je imel priti pod močno stražo Janez Jarec, da sliši usodni pravorek porotnikov. Z zvezanimi rokami in v nogah klicajoč, ves blede in s po-vešenimi očmi je stopal počasi v dvorano ter se postavil pred za- tožno klop. Ozrl se je na porotni-ke, nato pa na predsednika.

Predsednik: Janez Jarec, poslušajte, kako so porotniki odgovorili na glavno vprašanje!

Prečitali so mu vprašanje. Po obrazu so mu lile potne srago, kolena so se mu začela trešiti.

Državni pravdnik: — Predlagam zakonito kazen!

Zagovornik: Prosim da se po- zneje upoštevajo okolnosti iz predlagane obsojenca v pomil- oščenje.

Kretanje parnikov - Shipping News

6. julija: PRESIDENTE WILSON, TRST; — SKUPNI IZLET; Columbus, Cherbourg, Bremen.
7. julija: Aquitania, Cherbourg; Geo. Washington, Cherbourg, Bremen.
8. julija: Olympic, Cherbourg; Deutschland, Cherbourg, Hamburg.
10. julija: Cleveland, Cherbourg, Hamburg; York, Bremen.
13. julija: Relance, Cherbourg, Hamburg.
14. julija: Berengaria, Cherbourg; Pres. Roosevelt, Cherbourg, Bremen.
17. julija: Majestic, Cherbourg; France, Havre; Penland, Cherbourg, Antwerp.

21. julija: Mauretania, Cherbourg.
22. julija: Hamburg, Cherbourg, Hamburg.
24. julija: Paris, Havre; Homeric, Cherbourg; Belgenland, Cherbourg, Antwerp; Muenchen, Cherbourg, Bremen.
27. julija: Resolute, Cherbourg, Hamburg.
28. julija: Pres. Harding, Cherbourg, Bremen.
29. julija: Westphalia, Hamburg.
31. julija: Zealand, Cherbourg, Antwerp; Bremen, Bremen.

Porotni senat se je nato umaknil v posvetovalnico, da se posvetojuje glede sodbe. Dvorana je zopet oživila. Vse pričakuje usodnega trenutka, ko se izreče smrtna obsodba. Obtoženec se ozira nemo v strop, z desno nogo lahno tolče ob tla in tuptatam pogleda zagovornika. Zagovornik pristopi k njemu, da ga pripravi na najhujše. Pozval ga je, naj zadnji hip prizna dejanje, da si s tem olajša vest. Odgovoril mu je:

— Ne sprejemam kazni! Pritožbo! Nova priče!

Ob 21.30 je porotni senat vstopil v dvorano. Zopet grobna tišina. Predsednik dr. Kaiser je s povzdignjenim in svečanim glasom dejal:

Janez Jarec je kriv hudodelstva umora ter se obsoja na edino možno kazen na smrt z obojenjem.

IŠČE SE DOBRE DOGARJE za izdelovanje francoskih dog. Za nadaljna pojasnila naj se piše na: Massman & Co., 2359 Tchoupitoulas St., New Orleans, La. (3x 29,30&1)

PRVA IN NAJSTAREJŠA TOVARNA TAMBURIC V AMERIKI — ki izdeluje najboljšo tamburice in glede dela prosti vse vrste. Tamburice iz moje tovarne so priznane najboljše glede oblike, točnosti in glasu, kar pričajo priznanja zborov in poedincev. Naročeno blago pošljimo v vse kraje sveta. Pišite po cenik, katerega pošljemo zaščitno.

IVAN BENČIČ 4054 St. Clair Ave., CLEVELAND, O.

PRVA IN NAJSTAREJŠA TOVARNA TAMBURIC V AMERIKI — ki izdeluje najboljšo tamburice in glede dela prosti vse vrste. Tamburice iz moje tovarne so priznane najboljše glede oblike, točnosti in glasu, kar pričajo priznanja zborov in poedincev. Naročeno blago pošljimo v vse kraje sveta. Pišite po cenik, katerega pošljemo zaščitno.

IVAN BENČIČ 4054 St. Clair Ave., CLEVELAND, O.

PRVA IN NAJSTAREJŠA TOVARNA TAMBURIC V AMERIKI — ki izdeluje najboljšo tamburice in glede dela prosti vse vrste. Tamburice iz moje tovarne so priznane najboljše glede oblike, točnosti in glasu, kar pričajo priznanja zborov in poedincev. Naročeno blago pošljimo v vse kraje sveta. Pišite po cenik, katerega pošljemo zaščitno.

IVAN BENČIČ 4054 St. Clair Ave., CLEVELAND, O.

PRVA IN NAJSTAREJŠA TOVARNA TAMBURIC V AMERIKI — ki izdeluje najboljšo tamburice in glede dela prosti vse vrste. Tamburice iz moje tovarne so priznane najboljše glede oblike, točnosti in glasu, kar pričajo priznanja zborov in poedincev. Naročeno blago pošljimo v vse kraje sveta. Pišite po cenik, katerega pošljemo zaščitno.

IVAN BENČIČ 4054 St. Clair Ave., CLEVELAND, O.

PRVA IN NAJSTAREJŠA TOVARNA TAMBURIC V AMERIKI — ki izdeluje najboljšo tamburice in glede dela prosti vse vrste. Tamburice iz moje tovarne so priznane najboljše glede oblike, točnosti in glasu, kar pričajo priznanja zborov in poedincev. Naročeno blago pošljimo v vse kraje sveta. Pišite po cenik, katerega pošljemo zaščitno.

IVAN BENČIČ 4054 St. Clair Ave., CLEVELAND, O.

PRVA IN NAJSTAREJŠA TOVARNA TAMBURIC V AMERIKI — ki izdeluje najboljšo tamburice in glede dela prosti vse vrste. Tamburice iz moje tovarne so priznane najboljše glede oblike, točnosti in glasu, kar pričajo priznanja zborov in poedincev. Naročeno blago pošljimo v vse kraje sveta. Pišite po cenik, katerega pošljemo zaščitno.

IVAN BENČIČ 4054 St. Clair Ave., CLEVELAND, O.